

IV Congrés Nacional de la Gent Gran de Catalunya

Hble. senyora Irene Rigau i Oliver

Consellera de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya

El recent celebrat Congrés de la Gent Gran, que va tenir lloc al Palau de Congressos de Catalunya, ha tingut, podríem dir, tres fases importants i interconnectades la suma de les quals ens en dóna els resultats que ara estem en condicions d'analitzar.

La primera fase penso que arrenca del moment en què la Comissió Permanent Intercongressos, complint amb fidelitat el paper de seguiment de les decisions dels congressos precedents, interpreta la voluntat majoritària de la gent gran i considera necessària una nova gran trobada de la gent gran de Catalunya, és a dir, el IV Congrés.

El IV Congrés parteix, per tant, de la voluntat i de la responsabilitat de les persones grans, dos trets que s'han de tenir molt en compte i als quals cal sumar la preparació i l'experiència adquirida en el desenvolupament dels congressos anteriors. No es comença de zero, ni s'hi va a les palpenes, sinó que es continua una trajectòria iniciada molts anys abans, tot i que en cada ocasió, i això s'ha

de dir, amb noves expectatives i nous reptes per assolir, d'acord amb l'evolució de la societat i de les aspiracions i necessitats de la gent gran mateixa, en tant que membres d'aquesta societat.

Aquesta és la percepció que el Departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya va tenir quan encara es gestava la celebració d'un IV Congrés, la percepció que s'hi anava amb més força que mai. A la convocatòria del IV Congrés s'hi afegia la creació del Consell de la Gent Gran, un ens de representació de la gent gran que tots sabem que ha tingut un paper clau en totes les etapes de realització i que ha generat, sobretot, una millor i més àmplia representació territorial de les persones grans de Catalunya en les sessions de treball.

D'aquestes tres fases a què feia referència, la segona comprèn el període d'elaboració de les tres ponències seguint un procediment de qüestionari obert que establia els criteris bàsics per detectar quins eren els temes de més interès i preocupació que es tractarien. Confeccionades aquestes, se sotmetien a revisió de tres comissions abans de fer-les a mans de cadascun dels delegats, perquè hi

aportessin les esmenes corresponents.

No és pertinent, perquè és prou conegut, esmentar el contingut de cada ponència. Tanmateix, no vull deixar de ressaltar dos valors molt positius d'aquesta fase que, com ja he dit abans, ha estat clau per al desenvolupament del IV Congrés. D'una banda, la rigurositat i l'autoexigència en el treball i, de l'altra, la implicació plural com ho demostra els centenars d'aportacions que arribaven dins del període de recepció d'esmenes.

A la tercera fase, doncs, s'hi arriba amb l'aval d'aquest esperit de treball i de compromís, i tots els que vam tenir la fortuna de trobar-nos els dies 23 i 24 de maig crec que en guardem un record molt positiu. Hi ha molts punts a ressaltar, però d'entre tots jo destacaria la gran participació de delegats i delegades en representació de la gent gran de tot Catalunya. Aquesta resposta era, indubtablement, una expressió de la voluntat i de l'esperança en el futur, i també de la convicció que aquests debats obriran noves vies de cara al progrés de les persones grans, tant en l'aspecte de la qualitat de vida individual i familiar com en el seu rol actiu dins de la societat.

El desenvolupament d'un congrés d'aquesta envergadura confronta punts de vista i demana, sempre, un gran esforç d'anàlisi, de diàleg i de consens. En aquest sentit, vull fer un reconeixement a les 1.500 persones que van treballar de valent durant els dos dies del IV Congrés, per la seva voluntat de trobar els punts de confluència que han portat a elaborar les conclusions i el manifest final, que la vostra entitat ha volgut transcriure, íntegrament, en la seva pàgina web.

Finalment, vull afegir que la qualitat humana d'aquest Congrés no és fruit de l'atzar. Té un rerefons en una dinàmica de creixement personal i de participació activa del col·lectiu de persones grans, que el Departament de Benestar Social coneix prou bé a través de la densa xarxa associativa i de voluntariat de gent gran que existeix a Catalunya i dins de la qual la FATEC ocupa un lloc destacat per l'experiència de molts anys de treball federatiu.

Acabat el Congrés, ara s'obre una nova fase d'execució dels acords expressats en les conclusions de cada ponència. És un objectiu que ens compromet a tots i en l'assoliment del qual el Consell de la Gent Gran de Catalunya esmerçarà tots els esforços i proposarà totes les iniciatives possibles comptant amb totes les persones grans i amb tots els sectors socials. ■

